

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010985
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku, proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX C. A. D., trvale bytom B. A. D., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhanému pre čin, v rozsudku okresného súdu právne posúdený ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 24. apríla 2024 prejednal odvolanie prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. februára 2024, sp. zn. 25T/43/2023 a takto

rozhodol:

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku zrušujú sa výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v Považskej Bystrici, trvale bydliskom mesto Považská Bystrica, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

odsudzuje

podľa § 171 odsek 4, § 38 odsek 2, odsek 3, s prihliadnutím na § 36 písmeno l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. februára 2024, sp. zn. 25T/43/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej večernej hodiny dňa 18.07.2023 najneskôr do 13:50 hod. dňa 20.07.2023 v D. E. D. E. F. G. XXX/XX v budove H. I. A. D. E. D. a všade tam, kde sa počas tejto doby zdržiaval neoprávnene pri sebe a pre vlastnú potrebu prechovával v 2 ks zatavených injekčných plastových striekačkách a v zloženom papieriku metamfetamín (pervitín) s celkovou hmotnosťou 991 mg

s obsahom absolútneho metamfetamínu 716 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky najmenej 69,5 % hmotnostných, ktorý po predchádzajúcom zákonnom poučení dobrovoľne vydal príslušníkovi PZ, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam drogy, spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je pervitín (metamfetamín) zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí - a to: mobilný telefón zn. iPhone 7 32GB, ružový s IMEI: 356561089964945 v priesvitnom silikónovom obale a so SIM kartou operátora 4ka, použitý digitálny teplomer Digital thermometer a kovová fľaška "fapka" striebornej farby. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor a obžalovaný podali voči nemu odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Prokurátor dodatočne písomne zdôvodnil podané odvolanie proti výroku o vine v neprospech obžalovaného nasledovne:

„S rozsudkom súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a naopak mám za to, že súd sa pri rozhodovaní nevyšporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci v nadväznosti na čo vec nesprávne právne posúdil, pričom postupoval v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a v konaní vykonané dôkazy podľa môjho názoru vyhodnotil nesprávne. Dôkazný postup je totiž potrebné vyčerpávajúcym spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva práve z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Zastávam názor, že skutok tak, ako je vymedzený v obžalobe sa stal, tento napíňa všetky formálne a materiálne znaky stíhaného pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zákona a tohto sa dopustil obžalovaný A. B., ktorého vina bola dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná. Obžalovaný je usvedčovaný svojou vlastnou výpoveďou v rámci ktorej sa k spáchaniu skutku priznal, uznal svoju vinu a svoje konanie oľutoval, znaleckým posudkom KEU PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2023/9175, dobrovoľne vydanými vecami s fotodokumentáciou, najmä návykovými látkami a vecami súvisiacimi s drogovou trestnou činnosťou a ďalšími listinnými dôkazmi, najmä pozitívnym konečným výsledkovým listom a nepriamo znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria so záverom o polymorfnej závislosti obžalovaného od metamfetamínu a marihuany. V prvom rade sa stotožňujem so skutkovými závermi súdu o tom, že obžalovaný neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu zaistený metamfetamín, ktorý mal pri sebe a za týmto účelom si ho aj zadovážil.

Z hľadiska posúdenia konania kladeného obžalovanému za vinu v zmysle obžaloby ako pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zákona mal význam zabezpečený znalecký posudok KEU PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2023/9175 zo dňa 11.09.2023. Z obsahu tohto znaleckého posudku vyplynulo, že stopa č. 1 - zatavená zrezaná plastová injekčná striekačka s modrým piestom obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 754 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,8 % hmotnostných s obsahom 549 mg absolútneho metamfetamínu, čo považuje KEU PZ za 14-55 bežných jednotlivých dávok drogy, stopa č. 2 - zatavená zrezaná plastová injekčná striekačka s modrým piestom obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 194 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 69,5 % hmotnostných s obsahom 135 mg absolútneho metamfetamínu, čo považuje KEU PZ za 3-14 bežných jednotlivých dávok drogy a stopa č. 3 - poskladaný alobalový papier obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 43 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,4 % hmotnostných s obsahom 32 mg absolútneho

metamfetamínu, čo považuje KEU PZ za 1-3 bežné jednotlivé dávky drogy. V zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Z hľadiska skutkových podstát trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, respektíve § 172 ods. 3 Tr. zákona vyplýva, že trestným je neoprávnené prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky inej ako z rastliny rodu konopa bez ohľadu na ich množstvo. Trestný zákon miernejším trestným postihom privileguje len neoprávnené prechovávanie drog - metamfetamínu pre vlastnú potrebu, resp. vo väčšom rozsahu (§ 171 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona).

Podľa § 135 ods. 2 Tr. zákona sa prechovávaním drog pre vlastnú potrebu rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu. Trestný zákon teda výslovne stanovuje, v akom množstve najviac možno mať neoprávnené v držbe omamnú látku, aby jej prechovávanie bolo možné právne posúdiť ako prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 171 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona a od akého množstva už ide o prechovávanie drogy v zmysle ustanovenia § 172 ods. 3 Tr. zákona.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že metamfetamín (pervitín) je psychotropnou látkou zaradenou v II. skupine prílohy č. 1 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, ak obsahujú psychotropnú látku metamfetamín ako účinnú látku a to v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí.

Trestný zákon bližšie nevymedzuje, čo treba považovať za jednu obvykle jednorazovú dávku drogy a uvedený pojem je pojmom právnym. Záver o ňom môže stanoviť orgán činný v trestnom konaní, respektíve súd výlučne na základe dokazovania v konkrétnej veci. V danom prípade bol takým podkladom znalecký posudok KEÚ PZ, ktorý vyhodnotením zaisteného množstva drogy, ako aj obsahu účinnej látky metamfetamínu v ňom, dospel k záveru, že ide o minimálne 18 bežných jednotlivých dávok drogy - metamfetamínu, ktoré sú spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa. .

Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/53/2016 z 25. apríla 2017 vyplýva, že prechovávaním omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zákona (predchádzajúca právna úprava) limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Tr. zákona).

Z uvedeného vyplýva, že za prechovávanie drogy sa považuje aj prechovávanie takého množstva drogy, ktoré síce nezodpovedá hmotnostne ani jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, pokiaľ však zaistené množstvo materiálu je z hľadiska obsahu účinnej látky schopné ovplyvniť nepriaznivo psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie. Preto smerodajné pre posúdenie toho, či sa v danom prípade jedná o omamnú alebo psychotropnú látku, je obsah účinnej látky v zaistenom materiáli, nakoľko práve účinná látka obsiahnutá v konkrétnej omamnej alebo psychotropnej látke je tou, ktorá nepriaznivo pôsobí na človeka a je príčinou nepriaznivých účinkov drogy. Zastávam názor, že v prípade stanovenia počtu jednotlivých dávok je smerodajná nielen hmotnosť zaisteného materiálu, ale aj obsah účinnej látky v samotnej droge. Rozsah predmetnej trestnej činnosti preto nemožno posudzovať len na základe hmotnosti zaisteného materiálu, ale je potrebné posudzovať ho v konsenze aj s určením obsahu účinnej látky v zaistenom materiáli.

Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Tdo/18/2017 zo dňa 20.04.2017 vyplýva, že pojem obvykle jednorazová dávka nie je Trestným zákonom presne stanovená, avšak zjudikatúry vyplýva, že ide o dávku v množstve ovplyvňujúcom psychiku, ovládacie a rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie v dôsledku jej užitia. Vzhľadom k tomu, že každá droga ma inú koncentráciu účinnej látky a iný vplyv na rôznych konzumentov, je nutné stanoviť obvykle jednorazovú dávku pre jednotlivé prípady samostatne.

Ďalej z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Tdo/66/2015 zo dňa 30.03.2016 vyplýva, že obvykle jednorazovú dávku drogy na použitie pre osobnú spotrebu možno definovať ako jednu takúto priemernú

dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcom jeho psychiku, ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie po jej užití bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa drogy. To, či konkrétne zaistené množstvo omamnej alebo psychotropnej látky je schopné ovplyvniť psychiku alebo správanie konzumenta, záleží predovšetkým od obsahu účinnej látky v konkrétnej droge.

V danej trestnej veci KEÚ PZ v znaleckom posudku zrozumiteľne a logicky objasnil z akých dôvodov zaistená droga zodpovedá množstvu dávok stanovených znaleckým dokazovaním a to na základe zisteného množstva zaistej látky a množstva účinnej látky, ktoré je schopné ovplyvniť psychiku užívateľa. Takto zabezpečený odborný záver znaleckého ústavu nemôže byť nahradený len voľnou úvahou súdu o tom, že zaistené množstvo drogy zodpovedá 10 dávkam, respektíve že za jednu bežnú dávku sa považuje množstvo 100 mg drogy (metamfetaminu), pričom práve tento rozsah a určenie hranice množstva pre jednotlivú dávku nebol súdom nijakým spôsobom vysvetlený, respektíve bol vysvetlený len všeobecne s poukazom na súdnu prax. Stanovenie množstva 100 mg pre jednotlivú dávku drogy - metamfetaminu vychádzajú z celkového množstva zaisteného metamfetaminu o hmotnosti 991 mg nebolo súdom ničím podložené - žiadnymi odbornými informáciami ani skúsenosťami z drogovej oblasti, respektíve odbornými závermi zo skúmania drogovej problematiky. Z rozhodnutia súdu nie je dostatočne zrejmé, na základe čoho stanovil hodnotu ako hmotnostné kritérium práve pre tento druh drogy.

Je nepochybné, že pojem obvykle jednorazovej dávky je pojmom právnym a preto tento nie je oprávnený vykladať znalecký ústav, avšak KEÚ PZ tak, ako to uviedol aj v znaleckom posudku v danej veci, neurčuje množstvo, ktoré zodpovedá obvykle jednorazovej dávke drogy určenej pre konkrétneho užívateľa s prihliadnutím na stav jeho fyzickej a psychickej dispozície a závislosti. KEÚ PZ iba objektívne vyjadruje bežnú jednotlivú dávku drogy ako množstvo účinnej látky, ktoré si bežný užívateľ aplikuje jednorazovo a ktorá je spôsobilá ovplyvniť jeho psychiku. V znaleckom posudku KEÚ PZ zároveň uvádza s akými limitmi sa pri posudzovaní jednotlivé dávky drogy dá v priemere pracovať a uvažovať, pričom táto bola po prepočte určená v prospech obvineného v rozsahu najmenej 18 bežných jednotlivých dávok drogy. Páchateľ si nezaobstaráva drogu a neužíva ju z dôvodu jej hmotnosti, ale z dôvodu jej účinku, ktorý u neho vyvolá po jeho užití. Po jej užití tiež objektívne dokáže bežný užívateľ návykovej látky určiť a zhodnotiť silu a kvalitu drogy vrátane jej účinkov a tiež pri opakovanej konzumácii dokáže pri príprave dávky prispôbiť z hľadiska sily a kvality drogy následne správne množstvo.

Pokiaľ súd v danom prípade prijal záver, že práve v súdom aplikovanom tzv. hmotnostnom kritériu je obsiahnuté zavinenie, je nevyhnutné poukázať na samotnú výpoveď obžalovaného v konaní pred súdom, ktorý potvrdil, že drogy - metamfetamín si zadovážil už 18.07.2023 v množstve dva kubíky a išlo asi o 18 dávok. Znaleckým dokazovaním bolo potvrdené, že zadovážené množstvo obžalovaným zodpovedalo práve najmenej 18 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Aj z uvedeného dôvodu, kedy konanie obžalovaného spočívajúc v priamom úmysle bolo bez pochyb preukázané vo všetkých jeho prvkoch a to najmä pokiaľ ide o samotné množstvo návykovej látky, nebol objektívny dôvod odchyliť sa od právneho posúdenia skutku tak, ako bol kvalifikovaný v obžalobe. Súd sa v rámci svojho odôvodnenia navyše žiadnym spôsobom nevysporiadal s predmetnou okolnosťou a teda, že sám obžalovaný podľa svojho tvrdenia a vedomia si kúpil dva kubíky metamfetamínu a išlo asi o 18 dávok.

Možno tiež zdôrazniť, že slovenská práva úprava neumožňuje stanoviť paušálne množstvo návykovej látky - metamfetamínu ako obvykle jednorazovú dávku na použitie všeobecne, preto treba v konkrétnom prípade stanoviť množstvo takejto dávky individuálne na podklade výsledkov vykonaného dokazovania a teda v danom prípade na podklade znaleckých výsledkov KEÚ PZ a samotnej výpovede obžalovaného v konaní pred súdom.

Zastávam názor, že nemožno považovať konštatovanie súdu o určení rozsahu len na základe hmotnosti za vecne správne. Konanie obžalovaného A. B. mal súd správne posúdiť za súčasného splnenia všetkých materiálnych a formálnych podmienok trestného činu ako pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne ich vyhodnotil, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov považujem napadnutý rozsudok za nezákonný. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považujem za nepresvedčivé, nepreskúmateľné a rozporné s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/43/2023-199 zo dňa 28.02.2024 v celom

rozsahu, a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Obhajoba zdôvodnila podané odvolanie proti výrokom napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v prospech obžalovaného nasledovne:

„Som toho názoru, že súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nedostatočne zohľadnil to, že som už od počiatku plne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Dobrovoľne som vydal veci dôležité pre trestné konanie, k spáchaniu skutku som sa ihneď priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval a prejavil som účinnú snahu po náprave. Deklaroval som pripravenosť viesť riadny život, za tým účelom v prvom rade riadne pokračovať v ochrannom liečení, ktoré mi bolo uložené už skôr v mojej inej trestnej veci. Napriek tomu, že súd prvého stupňa odlišne od obžaloby právne posúdil skutok ako prečin podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona, teda miernejšie ako obžaloba, som toho názoru, že v zmysle zásad pre ukladanie trestov mi mal byť uložený miernejší trest, ako trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Ako som uviedol aj na hlavnom pojednávaní, chcem skončiť s užívaním drog a čím-skôr sa zaradiť do života, z toho dôvodu som na hlavnom pojednávaní predložil aj prísľub zamestnania. Mojej pripravenosti viesť riadny život a zamestnať sa svedčí aj moja snaha o výkon prác už v ÚVV Ilava, kde aktuálne vykonávam obuvnícke práce (ručné šitie obuvi). Na základe uvedeného mám za to, že už počas samotného výkonu väzby som preukázal, že došlo k mojej náprave a žiadam, aby mi bol odvolacím súdom uložený miernejší trest, ako bol uložený súdom prvého stupňa.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil v odvolaní napadnutej časti rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.02.2024, sp. zn. 25T/43/2023-199 a sám vo veci rozhodol tak, že mi uloží miernejší trest v zmysle zásad pre ukladanie trestov.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátora a obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite dôvodov podaného odvolania prokurátora s tou modifikáciou, že namiesto vrátenia veci okresnému súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol rozsudkom, zároveň prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný a obhajca obžalovaného navrhli podanému odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), ani § 320 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného a prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahov oboch odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

S poukazom na to, že prokurátor podal odvolanie proti výroku napadnutého rozsudku o vine, odvolací súd pristúpil najskôr k preskúmaniu správnosti výroku napadnutého rozsudku o vine obžalovaného.

Krajský súd sa primárne zaoberal s odvolacou námietkou prokurátora, ktorý namietal ustálenie počtu obvykle jednorazových dávok v konkrétnom prípade, od čoho následne závisí právna kvalifikácia činu.

Odvolací súd sa po preskúmaní veci v celom rozsahu stotožnil s postupom okresného súdu, ktorý pristúpil na základe vykonaného dokazovania k zmene právnej kvalifikácie spáchaného činu zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona na prečin nedovolennej výroby omamných

a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, pretože zaistené množstvo omamnej látky zodpovedalo prechovávaniu množstva omamnej látky pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu.

Prokurátor pri posúdení počtu obvykle jednorazových dávok zaistej drogy vychádzal zo Znaleckého posudku KEÚ PZ ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2023/9175 zo dňa 11.09.2023, podľa ktorého množstvo zaistej látky celkom predstavovalo najmenej 18 obvykle jednorazových dávok drogy.

Definícia pojmu „prechovávanie drog pre vlastnú potrebu“ je uvedená v § 135 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa ním rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu (ods. 1) alebo množstvu, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu vo väčšom rozsahu (ods. 2).

Tak ako správne uviedol okresný súd, Najvyšším súdom SR bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 22/2019, podľa ktorého obvykle jednorazová dávka pre účely § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa na základe poznatkov a užívateľskej praxe určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom, a nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli.

Okresný súd preto v napadnutom rozsudku správne konštatoval, že na nelegálnom „čiernom“ trhu si konzumenti zabezpečujú omamnú a psychotropnú látku v hmotnostných jednotkách na gramy, prípadne podľa tzv. "dielov". Vzhľadom na takto "zaužívaný" spôsob obstarávania omamných a psychotropných látok je preto smerodajné pri výpočte obvykle jednorazovej dávky vychádzať z hmotnosti zaistej omamnej a psychotropnej látky a nie z koncentrácie účinnej látky a závislosti páchatel'a.

Obvykle jednorazová dávka sa musí definovať prostredníctvom hmotnostného kritéria, pretože práve v ňom je zahrnuté jednak objektívne, ako aj subjektívne hľadisko (zavinenie), ktoré spočíva vo vedomosti páchatel'a, aké množstvo drogy si zaobstaráva, neoprávnene prechováva a pod.

V tejto súvislosti preto odvolací súd poukazuje na to, že Najvyšším súdom SR bolo opakovane konštatované, že spôsob určenia obvykle jednorazovej dávky znaleckým dokazovaním KEÚ PZ nezodpovedá zmyslu a podstate Trestného zákona podľa § 135, § 171 a § 172 Trestného zákona a s uvedenými ustanoveniami je nesúladne.

Okresný súd tiež správne ustálil s poukazom na ustálenú súdnu prax, že za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg. Od celkovej hmotnosti 100 mg sa potom odvíjajú násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedené v ustanovení § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Celková hmotnosť zaisteného materiálu sa pritom posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel' mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí (napríklad rozdelené do tzv. skladačiek).

Záver okresného súdu, že obžalovaný u seba prechovával kryštalickú látku metamfetamín o hmotnosti 991 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky najmenej 69,5% hmotnostných metamfetamínu s obsahom 716 mg čistého metamfetamínu (teda množstvo schopné nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa), čo zodpovedá na základe hmotnostného kritéria a ustálenej súdnej praxe najviac desiatim obvykle jednorazovým dávkam, má potom oporu v zistenom skutkovom stave na podklade vykonaných dôkazov.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov bol potom správny postup okresného súdu, keď pristúpil k zmene právnej kvalifikácie činu tak, ako je uvedené vyššie. Odvolací súd preto odvolanie prokurátora posúdil ako nedôvodné a rozhodol o jeho zamietnutí.

Z obsahu odôvodnenia odvolania obžalovaného proti výroku napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a jeho výkonu, vyplýva, že obžalovaný namietal, že nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený obžalovanému, je neprimerane prísny.

Po preskúmaní napadnutých výrokov o treste odňatia slobody a jeho výkone, odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o skúmanie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), ktorá skutočnosť nebola obhajobou ani prokurátorom rozporovaná. Na druhej strane okresný súd pochybil, keď nesprávne vo výrokovej časti napadnutého rozsudku ustálil u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Priznanie uvedenej priťažujúcej okolnosti nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a je vo výrokovej časti napadnutého rozsudku uvedená v rozpore so zákonom, čím je daný dôvod pre rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

V napadnutom rozsudku okresného súdu bol správne zistený skutkový stav, preto podľa odvolacieho súdu boli splnené podmienky, aby mohol sám vo veci rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. por. Keďže odvolací súd na základe odvolania obžalovaného podaného v jeho prospech, nemohol prihliadať na nesprávne okresným súdom uvedenú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a ani na prípadne iné priťažujúce okolnosti, ktoré by boli v neprospech obžalovaného, odvolací súd dospel k právnomu záveru, podľa ktorého je u obžalovaného daná prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, v dôsledku čoho sa obžalovanému podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. musí ukladať trest v trestnej sadzbe so zníženou hornou hranicou o jednu tretinu. Vzhľadom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a so zohľadnením aj jeho priznania a úprimného oľutovania jeho konania, odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, je vzhľadom k zásadám ukladania trestov (§ 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.) primeraný, zákonný, spravodlivý a schopný splniť svoj prevýchovný účel. Takýto trest nepochybne zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do stredného stupňa stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.